

ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἐπιστήμων προσώπων ἀναδημοσιεύομεν τὴν τοῦ ἤδη ἀρχηστρατήγου τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων Σὶρ Γκάρνερ Οὐόλσλεϋ.

Ἡ βιογραφία τοῦ θαυμασίου τούτου πολεμιστοῦ, τοῦ συνενοῦντος πραγματικῶς τὴν τὸλμην τοῦ Ἀννίβα μετὰ τῆς στρατηγικῆς τέχνης τοῦ Ἐπαμεινῶνδα, φέροντος δ' ἤδη πλείονα τραύματα ἢ παράσημα, μέ-

Τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ κράτη ἔχουσιν ἐν ὥρᾳ πολέμου τοὺς λεγομένους ἀπρομηθευτάς, οἵτινες ἐν ἀκαρεῖ ὑπερπλουτοῦσι δαπάναις τῶν κυβερνήσεων. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως ἐν τῇ κατ'ἐξοχὴν βιομηχανικῇ Ἀγγλίᾳ. Τὸ πρὸς δυσμᾶς τοῦ Λονδίνου μέγα στρατιωτικὸν ἐργοστάσιον ἐν Πιμλίκῳ παρέχει ἀνὰ πᾶν ὀκταήμερον κατὰ μέσον ὅρον 11,000 στολῶν, καὶ δὴ ὑποκάμισα,

Ὁ Σὶρ Γκάρνερ Οὐόλσλεϋ ἀρχηστράτηγος τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

χρι τοῦ 1878, ὅτε ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς νήσου Κύπρου, εἶναι γνωστὴ τοῖς ἀναγνώσταις μας ἐκ τοῦ Γ'. Τόμου.

Περὶ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θριάμβων του ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ἐκ τῶν ὑστέρων.

πίλους, περικεφαλαίας, ἐφίππια χαλκηνούς, πτερνιστήρας, σάκκους παντοίους κλ. Πρωτότυπον ἰδίως ἱματιουργεῖον συνέστησεν ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ χρηματικοῦ πολέμου, ὅτε οἱ στρατιῶται ὑπέστησαν μυρία δεινὰ ἐκ τῆς ἀσυνειδησίας καὶ τῆς βραδύτητος τῶν προμηθευτῶν. Ἐξακοσίους πόδας καὶ ἐπέκεινα παρατείνον-

ται δύο σειραί τριωρόφων κτιρίων, ἔνθα κατασκευάζονται μὲν τὰ χρειώδη ἅπαντα, δὲν φυλάσσονται δὲ αὐτόθι, ἵνα μὴ φθείρωνται ὑπὸ τῆς μακροχρονίου συσσώρευσεως καὶ ἀχρηστίας. Ἡ κυρία αἶθουσα ἔχει μῆκος 260 ποδῶν, εὖρος 40 καὶ ὕψος 70, καὶ διπλὴν στέγην φωτιστικὴν· εὐρύνεται δὲ ἐπὶ μᾶλλον διὰ τριῶν ἐκατέρωθεν διαδρόμων ἰσομήκων καὶ 16 πόδας ὕψηλων Ἐνταῦθα κινεῖνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ 250 ῥαπτομηχαναὶ ὑπὸ διάφορα εἶδη καὶ πρὸς διαφόρους σκοπούς. Ἐν τῷ ἰσογείῳ ἐργάζονται ἄλλαι 58 μηχαναὶ κινούμεναι ὑπὸ γυναικῶν, φερουσῶν τὴν νενομισμένην στολήν. Ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι μηχαναὶ κόπτουσαι ἐκάστοτε τριάκοντα στολάς, ὧν τὰ λείψανα πωλοῦνται κατ' ἔτος ἀντὶ 200,000 φράγκ. Οἱ ἐργαζόμενοι συμποσύνται ἐνθάδε μόνον εἰς δισχιλίους, εἶναι δὲ 80 τοῖς 100 γυναῖκες. Ἐν μιᾷ λοιπὸν ἐβδομάδι ὁλόκληρον σῶμα στρατοῦ ἔχει πρόχειρον πλήρη στολὴν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἐντεῦθεν πορίζονται τὰ χρειώδη οἱ στρατιῶται Ἀγγλίας ἔξ Ἰνδικῆς, ἐθελονταί, χωροφύλακες, ἀκτοφύλακες ᾗ.

Κατὰ τὴν Ἀφρημερίδα τῆς Κολωνίας», ὅλος ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς σύγκειται ἐξ 120,182 στρατιωτῶν καὶ 4269 ἀξιωματικῶν πεζικοῦ, 11,280 ἱππέων καὶ 771 ἀξιωματικῶν, 108 πυροβολαρχιῶν (618 πεδινῶν πυροβόλων) καὶ 4802 στρατιωτῶν τοῦ μηχανικοῦ μετὰ 792 ἀξιωματικῶν. Ἐκ τούτων διατρίβουσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἔν ταῖς ἄλλαις ἀποικίαις 69,000 στρατιωτῶν, 2100 ἀξιωματικοί, 5000 ἱππεῖς μετὰ 330 πυροβόλων. Ἡ φρουρὰ τῆς Ἱρλανδίας σύγκειται ἐκ 30,000 στρατιωτῶν πεζικοῦ, 7 σύνταγματῶν ἱππικοῦ καὶ 10 πυροβολικοῦ. Ὡστε ἡ κυβερνήσις ἔχει πάντοτε διαθέσιμον στρατὸν ἐξ 25,000 πεζῶν καὶ 4000 ἱππέων μετὰ 258 πυροβόλων. Διὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἣτις εἶνε ἄριστα ἐξησκημένη, ἐμπορεῖ ἡ Ἀγγλία νὰ καταρτίσῃ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καὶ ἕτερον στρατὸν ἐξ 100,000 μηχανητῶν. Ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τῆς ἐθνοφυλακῆς ἀνέρχεται τανῦν εἰς 216,537 στρατιώτας μετὰ 541 πυροβολαρχιῶν.

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΨΙΑ

κωμωδία εἰς πράξιν μίαν.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 16)

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Οἱ αὐτοί, ΙΩΑΝΝΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ. Ζητοῦν τὴν δεσποινίδα.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ἀπὸ τώρα ;

ΚΑΙΚΙΑΗ. Εἶνε πολὺ ἐνοχλητικόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπακούσω. Χαίρετε θεῖε. Ἐπιτρέπετε νὰ ἐπανέλθω, δὲν εἶν' ἔτσι ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. (ζωηρῶς) Ὁχι, δὲν θέλω ν' ἀναχωρήσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ. (κατ' ἰδίαν) Μήπως ὁ αὐθέντης ἐτρελλᾷθη ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. (τῇ Καικίᾳ) Θέλεις νὰ μένης με ἐμὲ, λέγεις ;

ΚΑΙΚΙΑΗ. Νομίζω ὅτι θέλω.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ἀκουσον, Γιάννη. Πήγαινε νὰ εἴπῃς εἰς αὐτὴν τὴν ὑποδιευθύντριαν. . . Ὁχι, θὰ γράψω εἰς τὴν κ. Βερνάρδου ὅτι ἡ Καικίᾳ δὲν εἶνε πλέον οἰκότροφός της (γράφει).

ΙΩΑΝΝΗΣ. (κατὰ μέρος) Μήπως κοντεύει τὸ τέλος τοῦ κόσμου ;

ΚΑΙΚΙΑΗ. (πιδῶσα ἐκ χαρᾶς) Τί εὐτυχία ! Μένω ἐδῶ. Ὁ θεῖός μου θὰ ᾔνε ὁ μπαμπᾶς μου. Τί εὐτυχία !

ΙΩΑΝΝΗΣ. (κατὰ μέρος) Ἀφοῦ ὁ αὐθέντης ἔχει πρόσωπο χαρούμενο . . . δὲν θὰ ᾔτο δύσκολον ὥστε ἡ ἀδελφή μου Ἰουλίττα . . .

ΓΚΡΙΜΑΡ. (τῷ Ἰωάννῃ) Δὲς τὸ γραμματίον αὐτὸ εἰς αὐτὴν τὴν κυρίαν (ὁ Ἰωάννης ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Ι'.

κ. ΓΚΡΙΜΑΡ, ΚΑΙΚΙΑΗ.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Ἀλλ' ἐὰν μείνω με σᾶς, θεῖέ μου, ποῖος θὰ με βάζῃ νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω, νὰ μελετῶ ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ἐγώ.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Πόσον εἶμαι εὐχαριστημένη ! Ὅθ' ἴδῃτε, πόσον θὰ μάθω καλά. Ὅθ' μοὶ μάθῃτε ἐπίσης καὶ μουσικὴν ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Δὲν τὴν γνωρίζω. Ὅθ' ἔχῃς διδάσκαλον.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Ἔχετε κλειδοκύμβαλον ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ὅθ' ἀγοράσω.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Πόσον εἰσθε καλὸς, θεῖέ μου ! Ἀφοῦ τελειώσῃτε τὴν ἱστορίαν.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Τὴν ἱστορίαν ; ᾤΑ ! ναί. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ γέρων ᾔτο πολὺ δυστυχὴς διότι ᾔτο μόνος. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, μία μικρὰ κόρη . . . ξανθὴ . . . λευκὴ . . . καὶ ἐρασμία ὡς σύ . . . ᾔλθε νὰ τὸν ἴδῃ. Ἐμεινε με αὐτόν, καὶ ὁ γέρων ἔγεινεν εὐτυχὴς. Ἰδοῦ.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Αὐτὸ τὸ παραμῦθι εἶνε πολὺ ὥραϊον, ἀλλὰ πολὺ μικρόν. Τί ἀπέγινε ἡ μικρὰ κόρη ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ἐμεγάλωσε καὶ ἔγινεν ὥραϊα.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Καὶ ἔπειτα ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Ναὶ ἔπειτα τίποτε.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Δὲν ᾔλθε κανεὶς ὥραϊος πρίγκηψ ὅστις νὰ ᾔθελῃσε νὰ τὴν νυμφευθῇ ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. (θλιβερῶς) ᾤΑ !

ΚΑΙΚΙΑΗ. Τί ἔχετε ;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Τίποτε. Ἐχεις δίκαιον, τοιοῦτοτρόπως τελειοῦν τὰ παραμῦθια. ᾤλθε ἕνας ὥραϊος πρίγκηψ ὅστις ἐπῆρε τὴν νέαν κόρην, καὶ ὁ ἀτυχὴς γέρων ἔμεινε πάλιν μόνος καὶ δυστυχέστερος ἀπὸ πρότερον. (καλύπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῆς χειρὸς).

ΚΑΙΚΙΑΗ. Ἐγὼ δὲν θὰ ἔκαμνον ὥσάν τὴν νέαν κόρην. Δὲν θὰ ἄφινον τὸν ἀγαθὸν γέροντα, θὰ ἐδίωκον μᾶλλον τὸν πρίγκηπα.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Προσφιλὲς τέκνον ! (τὴν ἀσπάζεται) (κατ' ἰδίαν). Ὅθ' με ἀφήσῃ ἀναμφιβόλως μίαν ἡμέραν, ἀλλὰ δὲν πειράζει, διότι πρότερον θὰ μ' εὐχαρίστησῃ πολὺ. (ὕψηλοφῶνως). ᾤΕ ! Γιάννη.